

RAPPORTNYTT

ARBETSGRUPPEN FOR UFOLOGI

UTGITT AV

NUFOC

Nr. 3

1977.

R A P P O R T N Y T T

Norsk UFO Centers
tidsskrift.

Post og bestillingsadresse:

Norsk UFO Center
Postboks 1155 / 5001 Bergen
Postgiro: 3 07 08 10

Utkommer 5 ganger i året.

Abonnementspris: Kr. 30.-

R E D A K T Ø R:

Finn W. halvik.

I redaksjonen:

Egon Nielsen.

Redaksjonens adresse:

Armauer Hansensvei 11,
5030 Landås.
Telefon: (05) 28 01 26.

Norsk UFO Center - Vestlandet

Avd.leder: Finn W. Kalvik
Boks 1155, 5001 Bergen.

RAPPORTSENTRAL:

Egon Nielsen
Samme adresse.

Øversetter til Global seksjon:

Roald Ellingsen.

T R Y K K :

Svein Anthun. Tlf.: 26 11 78.

Norsk UFO Center - Sørlandet:

Avd.leder: Alf Thonmassen
Grensens 4, Tlf.: 041- 23 3 29.
4800 A R E N D A L.

Norsk UFO Center - Østlandet:

Avd.leder: Eldbjørg Fjeldberg
Postboks 84, Tlf.: (02) 73 06 37.
2001 Lillestrøm.

Norsk UFO Center - Trondheim:

Organisasjonsleder:
K. Stenødegård
Postboks 2119
7001 T R O N D H E I M.

N O R S K U F O F O R U M

Norsk UFO Centers tidsskrift.

Utkommer 5 ganger i året.

Post og bestillingsadresse:

Postboks 2119 / 7001 Trondheim
Postgiro: 3 46 95 74.
Abonnementspris: Kr. 20.-

Redaktør: K. Stenødegård.

Utrykn.seksjon, marin/land
Tønsberg.

Seksj.leder: Odd Gunnar Røed,
Postboks 14, 3133 Duken.
T lefon: 033 - 83 6 06.

Utrykn.seksjon, Moss.

Seksj.leder: Arne Smevik,
Postboks 116, 1501 Moss.

Forsknings-seksjon, Drammen.

Seksj.leder: Tom Runar Lemb,
Postboks 2029, 3001 Drammen.

R A P P O R T N Y T T nr. **3** 1977.

=====

|||||

I dette nr.:

Skandinavisk UFO-møte i Lillestrøm.....	side 3
Norske observasjoner.....	" 4-13
Dansk presse skriver----.....	" 13-15
Svensk observasjon-----.....	" 15-16
UFO-landing i Santa Rosa, Venezuela.....	" 16-17
Mann, kidnappet av UFO i Brasil.....	" 17-19
En ny "avbrudt reise?.....	" 19-21
Politimenn fotograferer UFO i Vest-Tyskland.....	" 21-22
Hva hendte i Lisboa?.....	" 23-24
UFO-forfølgning av Apollo-romskipene - bekreftet!...	" 24.
Hva hendte på Verugoli-fjellet?.....	" 25-26

Redaksjonelt

Norsk UFO Center vil (sannsynligvis i siste halvdel av august) arrangere et skandinavisk planleggingsmøte i Lillestrøm. Det er vårt håp at så mange som mulig av våre danske og svenske kolleger vil finne anledning til å delta på dette møte.

Vi har mye usnakket når det gjelder et integrert samspill bl.a. på informasjonssektoren, rapportarbeidet og en samlet nordisk bulletin til våre utenlandske forbindelser.

Det synes oss som om tiden nå er inne til et mere intimt samarbeid. Vi har altfor lenge jobbet mer eller mindre for oss selv, og tanken om et Nordisk UFO Center er moden for realisering. Vi kan ikke forvente at "bygget" skal stå ferdig etter et slikt møte, men la oss komme sammen og legge ned grunnstenen!

Vi henviser til sirkulære 040677/KS/SA. Hjertelig Velkommen!!

N O R G E

10-151075/I

Ca. en mil fra Lillehammer v/ Buvollen, kom vitnet syklende ca. kl. 18.00 mot Fåberg, da han får øye på en oval formasjon med lysende kuler som dukker opp i disen fra øst.

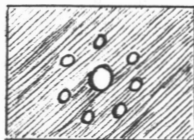
Formasjonen bestod av 10-12 objekter, hvorav den midterste var størst. De stoppet og startet opp igjen 2-3 ganger mens han iakttok dem. Avstanden til "kulene" var ca. 500 meter.

Den største kulen hadde en oranje farge, mens de andre lyste gult og rødt. Objektene beveget seg rett frem hver gang de var i bevegelse og det virket som om de holdt samme høyde hele tiden.

Etter ca. 15 sekunder ble de så utydelig i disen, at de ble borte for vitnet mot nordøst.

Under observasjonen - som hadde en varighet av 15 sekunder - hørt en pipende lyd fra "kulene" eller objektet? -.

Jonny Berg/NUFOC-øst.

?0676/I

En observasjon fra Vesletjern, Ammerud.

De 2 vitnene fikk i nordøst omkring 23.15, øye på et hvittlysende rundt objekt som kom glidende ut fra et fjellskar over noen trær, som det passerte like over. Det var helt lydløst og fløy i zik-zak. Stoppet så plutselig og hevet seg rett opp. Lyset fra objektet var ganske sterkt, men virket noe svakere av og til. Etter ca. 3 minutter ble det borte bak en åsrygg. Det var klarvær, tusmørke og vindstille og ingen måne.

NUFOC/Lillestrøm.

110876/IGressvik.

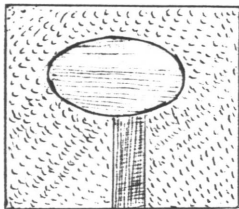
Klokken 22.30, var Knut Martinsen, tur med sin hund på veien mot Onsøy Mek. Verksted. Det var lettskyet med enkelte mørke skydotter. Da han snur seg for å gå hjemover, ble han etter få sekunder oppmerksom på en lys "sky" omtrent 400 meter lenger fremme og i ca. 60 meters høyde mot nord over området der han bodde.

"Skyen" var oval til sigarformet, og en lysstråle av samme farge (gråhvit) gikk fra "skyen" og ned mot bakken.

Størrelsen på "skyen" var ca. 15 meter, og mens han ivrig studerte den, oppløste skyen seg langsomt og med den, også lyset, - og etter ca. 30 sekunder var den vekk!

Vitnet merket ikke noen reaksjon fra hunden. Stedet er et lite bebygget område, bare noen få hus, og ligger 1-2 km. fra tettbebyggelsen omkring Fredrikstad.

Terje Hansen/NUFOC-øst.

260876/I

Trondheim omegn.

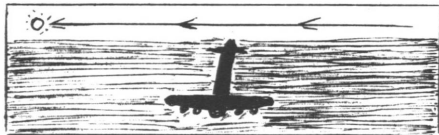
Denne observasjonen skriver seg fra "bølgen" over Trøndelag 26 - 28 august ifjor, og det er en flystyrmann og flykaptein, som observerer et hvittlysende kulelignende objekt som kommer i stor hastighet fra øst foran flyet, men adskillig høyere - ca. 60-70-tusen feet.

Det forsvant mot vest hvor det eksploderte og ble borte.

En SAS-maskin, befant seg lenger borte over Trondheim, og det er mulig dennes besetning har sett det samme.

Rapporten ble avgitt 15.12.76., og det er vanskelig for vitnene å huske alle detaljer grunnet tidsrommet mellom observasjon og rapport. Det var klarvær og tusmørke - ingen måne. Flyverne tror det var en raket som brant opp og eksploderte. (Se forøvrig Rapportnytt 5/76.)

K. Stenødegård S/A.

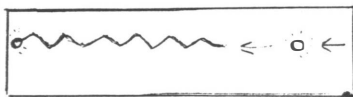

241176/I

En hendelse ved Esso Vallø kl. 14.40.

Frøydis Bjercke, forteller at hun kom kjørende ved nevnte sted da hun får øye på en hvittlysende kule i 15 graders høyde, som beveget seg i vest-sydvestlig retning. Hun trodde først det var et fly som reflekterte sollyset, men så begynte den å heve og senke seg i jevne buer (zik-zak søm). Slik fortsatte det til den forsvant bak noen trær etter ca. 5 minutter.

Frøydis Bjercke/NUFOC-øst.

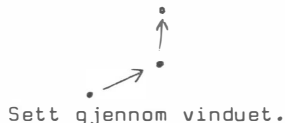
241176/ITogi, Tønsbergdistriktet.

Ca. 1 time senere enn forannevnte observasjon, sitter Harald Palm og spiser, og får tilfeldig øye på et sterkt hvitt-lysende objekt i 15 graders høyde mot nordøst. Det stod stille over horisonten og lyste som en "klar lampe". Etter å ha studert det en stund i kikkert - 7x50 - steg det på skrå oppover og stoppet. - Så etter noen minutter kom det i bevegelse igjen og fløy rett opp og forsvant ut i rommet. Observasjonstiden var 1 3/4 time.

Med blotte øyet så objektet ut som et nålehode, og i kikkert, som en ti-øre. Det hadde en lysende korona rundt seg, og hans kone, Erna, kan bekrefte observasjonen.

Sett gjennom kikkert.

Sett gjennom vinduet.

Odd Gunnar Røed/NUFOC-øst.

291176/IOslo.

Egenrapport fra Johannes Erik Aanonby.

Han kommer nedover Strømsveien straks før Helsfyr T.banestasjon. Månen stod i syd og det var klarvær og vindstille med 2 pluss - grader.

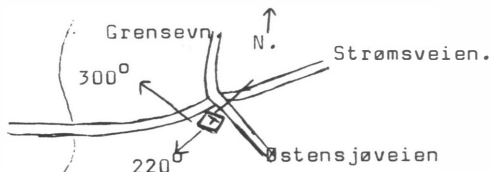
Et blåhvitt svakt pulserende lys med liten hastighet og nordlig kurs i posisjon 59° 55' n.br. og 10° 48' østl.lengde viste seg på himmelen rett foran ham.

Han beskriver hendelsen som følger:

"Jeg fikk øye på objektet ca. 10° over horisonten da jeg gikk nedover mot Helsfyr T.banest. I samme øyeblikk ble det borte, men straks etter kom det igjen litt til høyre. Det første det kunne minne om, måtte være en gnist fra et elektrisk tog. Blinket kom igjen med ca. 1/3-1 sekunds mellomrom, men ikke på linje.

Objektet så ut til helt regelmessig å forandre høyde. Først stod jeg stille et øyeblikk, men så begynte jeg å løpe nedover for å se det så lenge som mulig før det forsvant.

Under dette passerte jeg to menn, og jeg tenkte litt på å peke ut objektet for dem, men de var opptatt av andre ting så jeg lot det være. -Objektet var nå nesten ved å forsvinne, og da jeg hadde passert under broen, ble det borte under horisonten.

Jernbanetrasse

Pilene på tegningen markerer retningen mot objektet ved begynnelse og slutt. Det er vanskelig å bestemme avstanden, og dermed også høyden. Det virket temmelig nært, kanskje bare 1 km. borte. Dermed kunne man tenke seg at det kunne være fra et nordgående tog. Men det var ikke noe diffust gjenskinn ved horisonten, men et skarpt tydelig lysblink på himmelen, høyt over alle bygninger og trær. Toget går dessuten svært lavt i terrenger - i en skjæring. Terrengene heller bra nedover i den retningen også. Lysstyrken på objektet var som en stjerne på ca. 1+.

Jeg hadde ikke tid til noe større målinger straks etter. men såvidt jeg kan huske var det vindstille og noen få plussgrader. Det er vanskelig å si noe om kurs og hastighetsendringer fordi dette kan bygge på synsbedrag som følge av den ujevne lysutsendelsen.

Det er meg svært utenkelig at det kan ha vært fly eller satelitt. Jeg ser dem ofte, men de beveger seg jevnere og blinker mere regelmessig. Flyene har dessuten oftest en annen belysning.

Mitt objekt var mørkt (usynlig) mellom blinkene. Jeg er vant til å se blink fra tog om natten, men dette lot, tross farvelikheten, ikke å være dét. - Som sagt, opptrådte det som et tydelig lyspunkt på himmelen, og jeg har ingen naturlig forklaring for hånden.

J.E.Aanonby/NUFOC-øst.

061276/I

Trøndelag.

Gårdbruker Ivar Dueskar, hadde kl. 16.03, angjeldende dag en god observasjon fra sin eiendom Stuevoll, Bjugn. Hans fremstilling av episoden er denne:

"Jeg satt i kjøkkenet og så i sydlig retning, da jeg fikk se denne gjenstanden dukke frem bak noen trær. Jeg trodde først at det var noen som hadde tent bål, men så fikk jeg se at gjenstanden beveget seg. Jeg tok da kikkerten: 8x40 og betraktet den nærmere. Jeg ble da klar over at det var noe enestående jeg så.

Tenkte å varsle Ørland Flystasjon, men fant ikke telefon-nummeret dit, så jeg ringte lokalavisen: Fosna-folket, og varslet dem om observasjonen.

De kontaktet flystasjonen, som straks begynte å speide etter objektet. De fikk også øye på noe som med stor hastighet forsvant i nordlig retning.

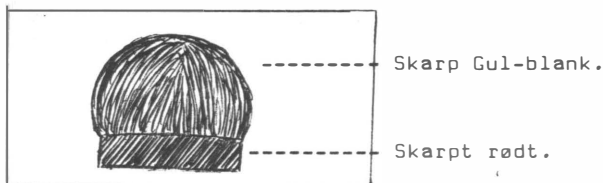
Da jeg fikk se gjenstanden, gikk den sakte i vestlig retning. Jeg betraktet den i 10 minutter, så stoppet den, og beveget seg så tilbake i østlig retning. Stoppet igjen, og fløy så meget hurtig i nordlig retning. - Månen stod i øst - klarvær, vindstille og tussmørke. Høyden var ca. 1000 meter, og vitne til hendelsen var min kone Irene".

De mener at de så et luftfartøy som ble manøvrert av mennesker eller andre vesener.

Hverken Ørland, Gråkallen eller Værnes flystasjoner kjente til at noe fly var oppe over disse traktene på det aktuelle tidspunkt.

Asbjørg Kojen S/A

Vitnets tegning til
Rapport 061276/I.

020177/I

Årets første observasjon ble meldt fra - av alle steder - Espevær!

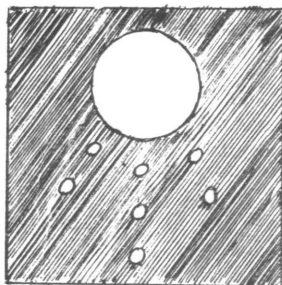
Det har vært stille om stedet etter at det i sommersesongen var storbesøk av unge som eldre som ville ta det nå så berømte mystiske "UFO-avtrykket" i øyesyn.

En pike på 16 år, tok en titt ut vinduet da hun var kommet hjem kl. 24.00, og ble oppmerksom på et stort kuleformet objekt som stod over Nautøya, - en av de mange øyer rundt Espevær.

Avstanden fra vitnet til objektet var ca. 800 meter, og hun la merke til i kikkerten at objektet - som stod i ro i sørvest - hadde 7-8 lysende kuler i tre rader under seg.

Hun ble stående i 10 minutter og betrakte objektet, men ingen for- andring i lys og posisjon var å bemerke. Hun gikk så og la seg, og vi vet derfor ikke hva som videre skjedde. Vitner forteller imidlertid til vår mann på stedet, at hun har sett samme slags objekt en gang tidligere. (dato ikke oppgitt).

Karl Berner Garvik/NUFOC-vest.

030177/I

Dag Langlo med kone og datter, var på hjemvei fra Brandbu til Jaren, i bil. Plutselig fikk de se gjennom bilvinduet et intenst gulhvitt lys over Jaren i syd.

Mens de betraktet det, startet det opp og fløy nordover i stor hastighet.

Det var lavt skydekke så gjenstanden var helt u n d e r, dette da de først så det. Månen var akkurat kommet opp, og det var så- vidt de så den gjennom skyene.

Lyset fra gjenstanden var intenst hvitt, for så å gå over til gult i det det forsvant på skrå opp i skyene og nordover.

De tror at objektet stod i ro da de først oppdaget det. Obs.tid: 15 sek.

NUFOC - Lillestrøm.

070177/ITønsberg omegn.

Et ektepar ser fra sitt hjem i Oterbekk, Torød, en gul-lysende rund kule på ca. 500 meters avstand. Under observasjonen, som varte i 45 minutter, flyttet kulen seg langsomt med flere stopp og kursendringer.

Konen ble vekket av at lyset fra kulen opplyste deres soverom på slutten av deres middagshvil kl. 18.15. Avstanden tatt i betraktning, anslås kulens diameter til 8 meter.

Den virket litt større enn et kronestykke målt på utstrakt arm. Sønnen til ekteparet så også kulen et par km. fra hjemmet før den ble borte bak Hårkollen.

Objektet ble betraktet gjennom kikkert: 7x50. Lyset var sterkt og vedvarende under hele observasjonen.

Svein Stavnar/O.G.Røed/NUFOC-øst.

260177/II (A)Bergen omegn.

Et ektepar sitter i stuen og ser på Dagsrevyen, da de gjennom stuevinduet blir vår et sterkt lys på himmelen, dobbelt så sterkt som f.eks. Venus, som da stod i syd. Det observerte lys stod i vest-nordvest og helt i ro.

Etter å ha sett på lyset i ca. 10 minutter, tar ektemannen kikkerten, 7x50, og går ut i hagen for å ta lyset nærmere i øyesyn.

I kikkerten kunne han observere interessante detaljer - som vist på tegningen.

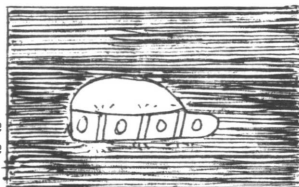
Objektet hadde 4 "vinduer" på langsiden som vendte mot ham, og i mellom "vinduene" (som lyste matt) var der 3 "stolper" som lyste sterkere. Kuppelen lyste matt hvit - som vinduene.

Vitnet avsluttet observasjonen etter 45 minutter, og han syntes da at objektet hadde flyttet seg et par grader til høyre - mot nord.

Beklageligvis så de ikke på hvilken måte objektet ble borte.

FWK/NUFOC-vest.

'B' Klokken 21.00, var det igjen et UFO over Fyllingsdalen, men denne gang lenger sydvest, og objektet ble sett fra Strimmelen, søndre bydel.

En kontordame forteller at hun tilfeldig fikk øye på UFO'et da hun så ut vinduet mot vest. Det stod da over fjellet: Løvsstakken i ca 35 graders høyde.

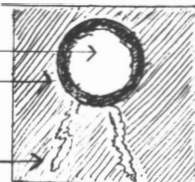
Etter en stund ble det borte, men straks etter kom det tilsyne igjen omtrent på samme sted. Det er mulig at det en stund kan ha vært skjult av en liten skydott.

Objektet var kuleformet og farven var kremgul med en noe diffus rød ring i ytterkant. Den forsvant langsomt bak fjellet og ble borte i vest etter ca. én times observasjon, henholdsvis fra stuen og altanen. Den ble også betraktet i spesial uttrekskikkert: 30x90. Vitner til observasjonen var naboene - et ektepar.

FWK/NUFOC-vest.

Kremgul kjerne
Rød diffus ring

To "bånd" under som ble opplyst av objektet

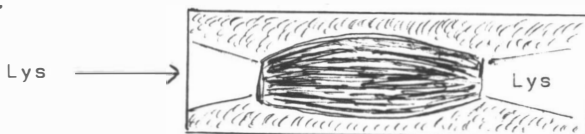
290177/I

Lunner.

Vitnet sitter i stuen i selskap med to slektninger, da de får øye på et relativt stort objekt som stod stille på himmelen i 75 graders høyde i nord.

De betraktet det alle tre i fem minutter, da det plutselig satte avsted i stor hastighet østover. Høyden tatt i betraktning, mener vitnet at man kan se helt bort fra fly, eller andre naturlige forklaringer. Observasjonen fant sted klokken 9.00 om morgenen i klarvær, vindstille og - 15 graders C.

Kredit: T. Maurtvedt.

010277/I

Høyjord.

Den 16 år gamle piken, Christine Blom, som var ute på en ridetur på "Gamleveien" nordover forbi Stavkirken, oppdaget tilfeldig et merkelig rødt lys i nordvest i 30 graders høyde over åsene oppover mot Røssedalen og Merkedammen. Klokken var da 17.30, klarvær og mørkt. Månen i sydøst.

Det var et stort, avlangt og uformelig rødt lys, og plutselig falt et klart mindre lys ned i skogen.

Hun pleier bruke mellom 5 og 10 minutter på denne rideturen, men denne gang var hesten meget motvillig og turen tok 15 minutter.

Det kan ha vært elg eller rev i nærheten, men likevel virker hestens reaksjon noe mystisk.

Odd Gunnar Røed/NUFOC-øst.

Tegning til rapport 010277/I.

Fremtredende etterhvert.

020277/I

Høyjord (igjen)

Foregående observasjon har kanskje ingen tilknytning til denne episoden, men den har visse indisier.

Dette er ingen UFO-observasjon, men handler om et mystisk avtrykk som ble opndaget dagen etter i Høyjord av en bonde.

Avtrykket ble "satt" mellom 31.01 og 02.02. Det mystiske røde lys ble observert tirsdag 1. februar.

På et jorde på eiendommen til Lars Svendsrød, ca 700-800 meter fra selve gården, har et ukjent fenomen vært årsak til et lite rundt krater i snøen, diameter 4 meter og med skråvegger ned mot sentrum. Dybden fra sentrum og opp til snøflaten på jordet er ca. 1½ meter. Krateret har form som en vanlig rund bolle og innsiden har tydelige merker etter ca. 20 cm. brede spor nedover veggene. De står med ca. 20 cm. mellomrom. Det fører ingen spor til eller fra krateret, som ligger midt på det vesle jordet.

"Jeg har en privat skiløype over dette jordet", forteller Svendsrød til Tønsberg Blad.

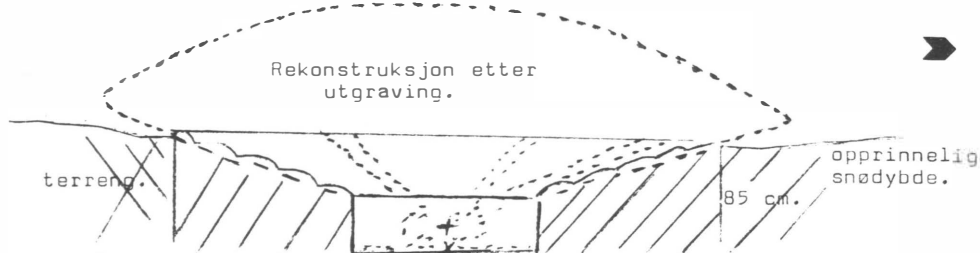
"Forrige mandag så jeg ingenting. Så gikk jeg en skitur igjen på onsdag, og da la jeg merke til dette hullet".

Utrykningsseksjonen i Tønsberg, under ledelse av Odd Gunnar Rød, var på stedet onsdag 9. februar med geigerteller, men intet utslag. - Lørdag 12.02., var de igjen på stedet og tok 3 prøver fra avtrykket, ved siden av at de gravde opp hele greia for å klarlegge og kartlegge hele avtrykket. Det ble også tatt en del fotos.

Prøvene er etter anbefaling fra Forsvarets Forskningsinstitutt, sendt Sentralinstituttet for industrial forskning.

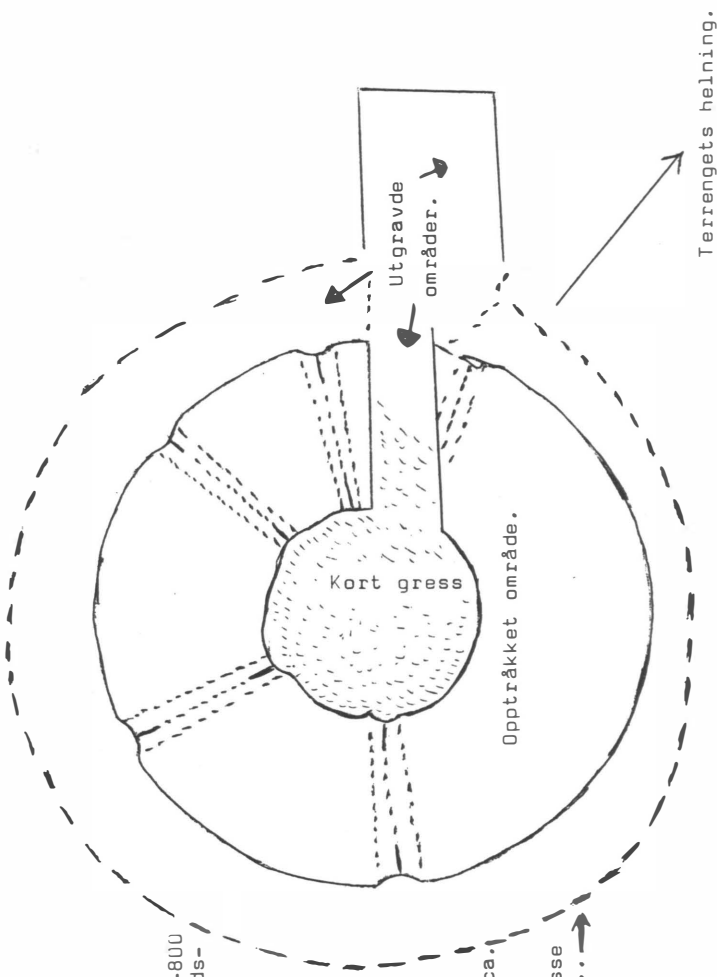
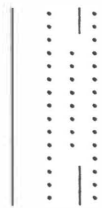
En analyse av prøvene vil koste imellom 2000 og 5000 kroner, noe vi selvsagt ikke har midler til. Skal prøvene bli analysert, må myndighetene finne saken så mistenkelig at Forsvaret blir involvert.

Det er mange momenter som taler for en undersøkelse, og kroner 5000 er småpenger for de rette instanser. Imens ligger prøvene nedfrosset på instituttet og venter på tøvær i mere enn én forstand!

Mellom de viktigste fordypnningene kommer en knudrete overflate frem som en bølgeform i snittet.

Avskåret snøkant for
for å få profilen frem.
De viktigste radiale
fordypninger.

Avtrykk i snøen 700-800
meter fra Lars Svends-
røds gård, 31.01 -
02.02.77.

Svendsrød i Høyjord.

Etter å ha fjernet ca.
10 cm. snø, og ved
hjelp av loddrette
snittflater, kom disse
hovedtrekk frem.....

Etter utgravning 12.02.77. Arne Foss.

Vedrørende rapport nr. 260876/I. (Rapportnytt nr. 2/77. s.6.

Fra vår avd.leder - øst, Elbjørg Fjeldberg, foreligger en avsluttende rapport om undersøkelsen av tennpluggene.

Tennpluggene ble forelagt Bosch sentralverksted og dele-ekspedisjon. De personer jeg var i kontakt med hadde ikke sett maken til brudd. De trodde likevel at de hadde oppstått ved feil bruk av pluggnøkkel.

En kjent Formel V-kjører og tidligere autoelektriker, kunne fortelle at han aldri hadde sett så rene brudd ved feil bruk av pluggnøkkel, og mente det kunne være andre årsaker til bruddene.

Men så: En nær bekjent knekket (i Lillestrøm) med vilje tre plugg med pluggnøkkel for å bevise at årsaken til bruddene var feil bruk av denne. Alle tre hadde samme brudd som Boschpluggene og med r e n e bruddflater.

Begge Boschpluggene er strømførende og er noe bøyd fra bruddet.

En elektroingeniør, uttalte at hvis krefter utenfra hadde vært årsaken til bruddene, ville også bilen vært smadret (tatt i betraktning at pluggene også var bøyet).

Kan det tenkes - skriver E. Fjeldberg tilslutt - at pluggene stod i bend f ø r Langlands opplevelse, og at selve bruddene lett ble utløst (smellet fra motorkassen) av ukjente krefter fra det observerte objektet ? ----- Hva er lesernes mening ?

Ja, hva mener leserne? Hvis noen har en brukbar teori, er de velkomne i våre spalter!

Red.

D a n m a r k

Den danske Morgenposten, har søndag 13. februar i år en UFO-artikkel av Erik Damgaard Rasmussen, som vi her skal referere:

Carter tror på UFO'er - Amerikas president har selv mødt et uidentifisert flygende objekt og lover såvel vitenskap som offentlighet adgang til de informasjoner, som måtte innløpe om UFO'er.

Det har lenge vært stille omkring UFO'ene, disse uidentifiserte flygende objekter. Trafikken i luften like over oss krysses dag og natt av tusener av sivile og militærfly, og i det ytre rom mellom fremmede planeter tumler bemannede og ubemannede romskip seg, men ingen synes mere å se Flygende Tallerkener (i Danmark o.a.)

I et intervju med den amerikanske avisen "National Enquirer", løfter en av Columbia Broadcasting Stations toppfjernsynsmenn, Walther Cronkite, sløret for ihvertfall en av årsakene til stillheten om UFO'ene. Selv er han overbevist om disse objekters tilstedeværelse, og har samlet en mengde materiale om saken. W. Cronkite sier like ut, at den amerikanske regjering hemmeligholder overraskende beviser for UFO'enes tilstedeværelse.

Lysegrønt fenomen.

I slutten av 1960-årene skulle det avholdes en missil (rakett) sprøingsprøve i Det Karaibiske Hav, og en rekke fremmede toppfolk skulle delta, forteller han til avisen. Prøven ble imidlertid avlyst på grunn av en episode som inntraff nettopp som man var klar til å begynne. En radaroperatør innenfor området, ca. 150 miles øst for Florida Keys, oppdaget plutselig at den rolige nattehimmelen med ett fikk en lysegrønn farge. Operatøren løp ut av bygningen for å se nærmere på fenomenet, og fikk til sin overraskelse øye på et kjempestort sylindrisk romfartøy, som stod stille rett over stedet.

Radarstasjonens vakthund løp gjøende ned mot romfartøyet, hvor den gjentagne ganger sprang opp i luften som for å angripe den inntrengende "maskinen". Plutselig ble en grønn stråle rettet mot hunden, som likesom syntes å fryse fast i sin stilling i flere sekunder, hvorefter den falt død til jorden. Operatøren løp inn etter sitt småfilmkamera og tok en 8-minutters film av begivenheten, hvorunder ennå to objekter kom tilsyne og holdt seg svevende over stedet. Plutselig forsvant de tre objektene lydløst og i utrolig hastighet, forteller radaroperatøren.

Begivenheten ble naturligvis rapportert over radioen til de høyeste militære myndigheter, og i løpet av ganske kort tid ankom noen offiserer, som avhørte alle som hadde vært vitne til episoden.

Et skip kom for å hente hunden og enkelte andre dyr, som var blitt drept, og det samme gjaldt en del fisk som var skyllet på land på kysten.

Offiserene beslagla også filmen som radaroperatøren hadde tatt av hendelsesforløpet, og det lyktes ham aldri senere å få den tilbake. Militæret betraktet den som "klassifisert informasjon". Dessuten ble alle radaroperatørene på stedet beordret til å gjøre tjeneste på andre stasjoner i USA.

Carter overbevist.

Det er langt fra første gang at en slik hendelse er blitt totalt mørkelagt, fortsetter Walther Cronkite. Astronauten Neil Armstrong på Apollo 11, oppdaget at hans årelange trening ikke hadde forberedt ham på hva han kunne komme ut for i det ytre rom.

På vei mot den første månelanding i historien, sendte Armstrong og hans mannskap noen sjokkerende informasjoner ned til jorden. Jeg var selv tilstede ved denne leilighet, tilføyet W. Cronkite. Armstrong opplyste at de fra måneskipet hadde observert et kjempestort sylindrisk objekt, som roterte rundt i rommet mellom måneskipet og månen. Meldingen ble naturligvis behørig opptatt på bånd, som ble arkivert i NASA's bokshvelvinger. Herfra har man siden intet hørt om saken.

Neil Armstrong er ikke en mann som lider av for livlig fantasi, og da han ikke var den eneste ombord i romskipet som så UFO'et, kan ingen betvile sannheten i meldingen fra Apollo 11, sier Cronkite.

I virkeligheten har mange av våre astronauter sendt rapporter om UFO'er. Den første kom i juni 1965 under Gemini-ekspedisjonen, hvor astronauten James McDivitt opolyste at han foran sin romkapsel hadde sett et objekt som han ikke kunne identifisere. Det var hvitt og sylindrisk, men han kunne ikke vurdere størrelsen fordi oppfattelsen av romdybden var vanskelig. McDivitt grep to kamera og tok en rekke fotos, og disse fotos påstår han ble sendt til sentret i Houston umiddelbart etter landingen i Atlanterhavet. Ingen har senere sett eller hørt noe til astronautens opptakelser.

Under observasjon.

"Jeg vet med sikkerhet at da USA's flyvåpen for nylig offentliggjorde en serie frigitte UFO-rapporter, var der stadig 700 hendelser, som ikke kan forklares på naturlig måte", fastslår Cronkite.

"Der er dog folk nå topp-plan som tror på tilstedeværelsen av UFO'er. Blandt disse er senator Barry Goldwater, som er forhenstående generalmajor i flyvåpenets reserve. Han mener, at Jorden i lang tid og til stadighet er under observasjon av en intelligens, som ikke er av jordisk opprinnelse."

Walther Cronkite sier avslutningsvis at USA's nye president: Jimmy Carter tror på UFO'ene. Carter forteller i en artikkel om det UFO han så en natt i juni 1976. Ved samme leilighet lover Carter, at såfremt han ble amerikas president, vil han sørge for at hver "bit" av informasjon om UFO'ene vil bli gjort tilgjengelig, såvel for offentligheten som for vitenskapen. Kan Carter holde dette løfte, vil der formodentlig snart komme nye opplegg til diskusjonen om disse mystiske objekter.....

FWK.

SVERIGE

Et UFO over naboens tak.

Litt før klokken 7.00 om morgenen den 19. oktober 1967, vekket fru Siv Andersson i Hosjø, Falun, sin sønn Kenneth, og ba ham ikke ligge å dra seg for lenge, hvorefter hun fortsatte med å stelle huset.

Kort etter hørte hun sønnen rope: "Mamma! Mamma! -Jeg ser en Flygende Tallerken!"

Ja - ja, det er bra, men skynd deg nu å bli ferdig", ropte hun tilbake. Men 11-årige Kenneth fortsatte å rope om sin "Flygende Tallerken", og nu formelig skrek han: "Jeg ser den, jeg ser den, den lander visst på naboens hustak!"

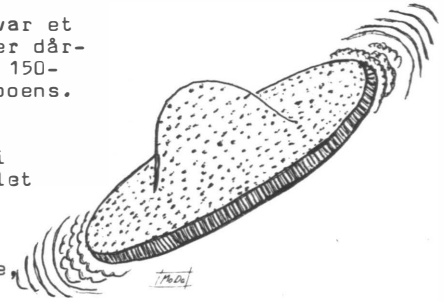
Nå forstod moren at det var noe i gang, så hun sprang opp til sønnen som opphisset pekte ut mot sjøen Runn. Hun fikk øye på noe som hun trodde var et fly som var kommet i brann. Hun stod som forhekset og ventet bare på at det skulle styrte ned. Men da det ikke gjorde det - forstod hun at det var noe annet og ble redd. Hun roote på sin mann, som kom opp og fikk se det hun og sønnen så - et UFO!

Årsaken til at moren trodde det var et brennende fly, beror på at hun ser dårlig på langt hold, og det er ca. 150-200 meter fra deres villa til naboens.

UFO'et som nå stod helt stille, begynte å vugge sidelengs. Det ble anslått til 15-20 meter i diameter, rundt, med en bred riflet kant rundt nederste del.

Riflene beskrives som på en femkrone, og det var noe avrundet i underkant. Ingen vinduer var å se, men derimot syntes Kenneth å se hva han mente var nagler over hele fartøyet, som på midten hadde en kuppel.

Da det hadde "vugget" ferdig, gjorde fartøyet to tverre kursendringer, hvorefter det vendte om på høykant. I en vid bue og med enorm hastighet forsvant den sølvfargete "Tallerkenen" ut over sjøen Runn og vekk!

Obs.tiden var 3 minutter og man kunne ikke oppfatte noen støy fra fartøyet. På spørsmål hva observatørene trodde å ha sett, svarte de "En Flygende Tallerken". Fartøyet ble ikke betraktet i kikkert etc.

Niels Nielsen/FWK Tegning: Monica Damm/UFO-Information nr. 6/76.

Venezuela

Syd-Amerika har alltid kunne skilte med interessante UFO-hendelser, fra de helt ordinære til de mest sensasjonelle, som innbefatter landinger med humapoider utenfor fartøyet, og påståtte kontakt-hendelser, bortføringer etc. etc.

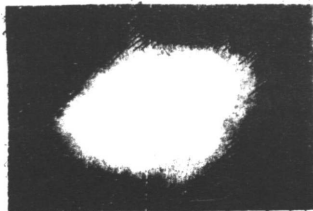
Denne historien er fra Santa Rosa i Venezuela, et lite avsidesliggende område av landet.

Det var i slutten av januar og klokken var ca. 12 om natten. Folk var begynt å gå til ro, da man plutselig fikk øye på et lyssende objekt på himmelen. Dette objekt nærmet seg nå sakte, men sikkert jorden.

Da dette flyvende objektet var kommet omtrent 30 meter over bakken, stoppet det. Der "låg" det så noen minutter.

Menneskene i småbyen Santa Rosa, var etterhvert begynt å bli opptatt og merksom på fenomenet. Nysgjerrighet ble etterhvert til nervøsitet. Barn som våknet begynte å skrike.

Plutselig stråler det et sterkt lys fra objektet. Dette lyset begynte deretter å blinke. Fargene skiftet deretter fra gul til rød, grønn og blå. Denne tingesten som man nå ble sikker på måtte være en flyvende tallerken, gikk så rolig ned til jorden. Den landet så noen hundre meter inne i skogen, i synsavstand fra landsbyen.

Armando Loyo, en av landsbyens innbyggere, ville prøve å nærme seg objektet. Sammen med et par mann legger han i vei. Men hva skjer? Etter at de 4-5 mennene har nærmet seg en 20 meter, blir de stoppet av varme. Denne brennende varmen sammen med at det er stummende mørkt, gjør at de må snu. Og de går tilbake til de flere hundre andre innbyggerne med uforrettet sak.

To minutter senere letter så fartøyet igjen. Med de samme blinkende lysene forsvinner dette merkelige fartøyet i det fjerne. Hva har egentlig skjedd?

Dagen etter ringer man til det politekniske institutt i Caracas, som er hovedstaden i Venezuela. Derfra kommer så en kommisjon på 10 mann med lederen for nevnte institutt, i spissen.

De går ut i skogen der Santa Rosas innbyggere hadde sett fartøyet lande. De finner snart et område på to ganger tre meter som må være stedet der Fartøyet landet. Jorden virker brent på en underlig måte. Asken var geléaktig, og de som hadde tatt på denne, var ikke i stand til å få vekk dette stoffet. Kunne det være radioaktivt, var det først man lurte på. Selv forskerne kunne ikke svare. Det de kunne gjøre var å ta prøver.

I dag lurar manges av Venezuelas innbyggere på hva som egentlig har skjedd med disse prøvene. Lederen for det politekniske institutt hevdet da han var i Santa Rosa, at dette måtte være det hittil sikreste bevis på at jorden hadde hatt besøk av et romskip.

Siden har man ikke hørt noe. Hverken bekreftelser eller dementier. I mellomtiden kan såvel prest som dommer i byen sverge på at deres landsby har hatt besøk fra det ytre verdensrom.

Noen av landsbyens innbyggere er begynt å skalke dører og vinduer, redde for nye besøk. Andre ligger våken selv om natten for å være de første som kan hilse disse prominente gjester fra verdensrommet velkommen.

For alle landsbyens innbyggere er det i dag én ting de har felles. Nemlig en synlig stolthet over at nettopp deres landsby skulle bli åstedet for et slikt celebret besøk.

Kilde: Bergens Arbeiderblad/E.Ra. 2803.77.

BRASIL

Nok en mann kidnappet av UFO, i Sao Goncalo.

Den 14. juni 1976, gikk den 33-årige ektemann Sidney Walker, som bor i en forstad til Sao Goncalo, i nærheten av Rio de Janeiro, en tur ut om aftenen kl. 19.00 for å kjøpe en pakke røyk i en kafé i nærheten. Han gikk bort til disken og ba innehaveren, Vasco de Freitas, som også var hans gode venn, om sigarettene. Han fikk dem og gikk tilbake til sitt hjem.

Han var gått hjemmefra uten frakk og i lommen hadde han ikke flere penger enn at han akkurat kunne betale sigarettene.

Men kaféieren oppdaget at han hadde gitt Walker feilt igjen, så han skvnte seg etter Walker. Da han kom bort til døren og så etter sin venn, så han til sin forbløffelse et UFO, og ut fra dette kom der en lysstråle direkte ned mot Walker. Freitas ble forskrekket over det han så, for han hadde tidligere hørt om tilfeller, hvor folk var forsvunnet under nøyaktig de samme omstendigheter. Så han løpte etter Walker og ropte til ham at han måtte snu, men i det samme følte han seg fastnaglet til stedet av en merkelig kraft, som bevirket at han var ute av stand til å røre seg. Han måtte bare stå å se Sidney Walker dreie rundt det neste hjørne og i følgende gate forsvant han sporløst, og hvordan dette skjedde, fikk man en forklaring på lenge etter.

Sidneys familie satt oppe til langt på natt og ventet på ham, og tilslutt gikk de ut for å lete etter ham. Først gikk de til kaféen, hvor de fant Freitas i en nervøs tilstand og meget fåmelt. Han var faktisk redd for å si hva han hadde sett, og det eneste de fikk ut av ham var, at Sidney hadde vært der for å kjøpe sigaretter og spurte dem så om det hadde hendt ham noe. Da de fortalte ham at Sidney ikke var kommet hjem, ble han meget urolig, men han skjulte fortsatt sin viten.

Det lokale politi ble informert om Sidneys forsvinning, men alle deres anstrengelser for å finne ham var forgjeves. Da hans mor fikk vite dette, fikk hun et slagtilfelle og kom på sykehus. Hans bror, Edson, som i det militære, prøvde å få hæren til å gjøre noe for å finne Sidney. Det ble også satt inn en etterlysning i avisen, men alt dette uten resultat.

Men den 14. juli, en måned senere, kom det et brev til Sidneys mor. Broren Edson ånnet det, og det viste seg å være fra Sidney. Han skrev, at de ikke skulle være engstelig, og at han hadde det godt. I samme konvolutt lå der et brev som var adressert til Edson. I dette brevet skrev han, at han hadde det redselsfullt, ja, nærmest var på randen av sinnssyke, og om Edson ville være vennlig å skaffe penger til reisen tilbake fra Natal, hvor han nå befant seg.

Selv om de stadig ikke visste hva som var skjedd med Sidney, var familien lettet over å høre fra ham. Han befant seg altså i Natal, og hans adresse var skrevet bak på konvolutten. Edson tenkte nøye over saken og lot være å sende penger til ham, fordi han mente at det ville ta for lang tid. I stedet benyttet han seg av sine forbindelser til myndighetene, og man fant Sidney i en forfallen hytte sammen med et eldre ektepar. Han var forvirret og ute av stand til å forklare hvordan han var havnet der. Han ble øyeblikkelig anbragt på hospitalet i Natal.

Da Edson fikk vite dette, reiste han straks nordover for å møte Sidney. Det ble et beveget gjensyn, og Sidney gråt. Så forklarte han fra han var gått inn i kaféen for å kjøpe sigaretter og hvordan turen hjemover var forløpt.

"Jeg følte plutselig, at det var noe som trakk meg oppover. Jeg kjempet desperat i mot det, men hva det enn var, så var det en fabelaktig kraft, og jeg merket at synet sviktet og at jeg mistet bevisstheten. Alt hva jeg kan huske, er, at jeg lå alene mellom noen kokospalmer nørpå i Rosanda, og at jeg ble funnet og hjulpet av et gammelt ektepar, som tok meg med til sin hytte.

"Jeg kan ikke huske hvilken dag jeg kom til meg selv og lå under palmene, og jeg kan heller ikke huske noe om hva som skjedde etter at jeg ble suget oppover og miste bevisstheten".

Edson tok Sidney med seg hjem, og han fikk en hjertelig mottakelse. Sidney går nå til behandling på et hospital. Han har runde, røde merker, ca. 2 cm. i diameter, på forskjellige steder på kroppen. Man fant ut at disse merkene er oppstått ved sugning, på samme måte som sugekopper gir merker, når de blir brukt under legebehandling. Men merkene på Sidneys kropp er mye mindre enn sugekoppmerker, og der er mange av dem.

Samme kveld, den 14. juni, da Sidney forsvant, var der to andre som hadde sett 3 flyvende tallerkner på himmelen over området. Og i den nærliggende by, Petropolis, hadde et femti-talls mennesker sett 3 UFO'er som utsendte gult, rødt og grønt lys. I en halv time iakttok man hvordan de beveget seg opp og ned med stor hastighet. De ble sett tre dager i trekk, og også på det tidspunkt hvor Sidney forsvant.

Flying Saucer Review, november 1976./RE.

FRANKRIKE

EN NY "AVBRUDT REISE?"

En fransk tjenestekvinne, Helene Giulana, 20 år, var natten mellom 10. og 11. juni 1976, ute for en høyst merkelig opplevelse.

Frk. Giulana, er velkjent av alle innbyggerne i byen Hostun i Drome-distriktet og av ordføreren, ettersom hun er ansatt på Rådhuset. Om sin opplevelse har hun sagt: "Jeg var redd for å fortelle om det, for jeg trodde de ville le av meg". Men til slutt bestemte hun seg noe nølende til å fortelle sin fantastiske historie.

Hun kom kjørende i sin bil fra Valence til Hostun, hvor hun bor, da hendelsen fant sted. Hun hadde vært på kino i Valence og hadde kun drukket svart kaffe.

Like etter at hun hadde passert broen "Le Martinet", begynte bilen på en uforklarlig måte å miste farten. Hun stoppet og åpnet døren og så etter hvor meget der var i tanken, og det var helt normalt. Hun kjørte igjen, men motoren fusket flere ganger, og plutselig gikk frontlyset ut og motoren stoppet. Dette skjedde klokken 01.30.

Femten meter foran vognen så hun en merkelig lysende orangerfarget gjenstand, stå på veien. Hun ble redd og låste alle bildørene og dekket over øynene med hendene. - Omsider kikket hun ut på veien, men gjenstanden var i mellomtiden forsvunnet. - Nå startet bilen normalt, og slått av panikk kjørte hun ikke den vanlige veien hjem, men en omvei. - "Da jeg kom hjem", fortalte hun - "var klokken 04.00. Men normalt tar turen kun 3 minutter, ikke 2½ time!"

Det pussige er altså, at det gikk nesten 2 timer hvor bilen stod i ro, og hun kan ikke nøyaktig huske, hva som skjedde i disse 2 timene, akkurat som tilfellet var med Betty og Barney Hill.

Helene Guilanas opplevelse ble hurtig kjent i distriktet, og André Revol fra St. Marcellin, som er medlem av en granskingskomite ved navn: Ouranos, satte seg i forbindelse med henne. Han foreslo en hypnotisk undersøkelse med Stephane Dey, som bor i Grenoble, og tidligere har arbeidet i Canada og USA.

Etter lang tids nølen gikk Helene til slutt med på dette, hun ville jo gjerne vite hva som var hendt. Og den 22. juli i fjor fant eksperimentet sted i St. Marcellin. Helene sa forbausende ting. Da André Revol forela for henne hennes egne ord etter at hun hadde våknet fra hypnosen, var hun lite villig til å tro på dem.

Den 18. august ble eksperimentet gjentatt i nærvær av et TV-team fra Lyon, herr Chaloin, en pioner innenfor ufologi, en kjærnefysiker og to journalister, og i tillegg fru Revol og Fru Dey.

I 40 minutter gjentok Helene ord for ord, hva hun hadde sagt første gang, og hun motsa ikke seg selv. Fru Dey og en av journalistene, Jean Louis Ruchon, kom med spørsmålene.

"Jeg ser et lys", sa piken. "Det gjør vondt i øynene. Jeg kan se 2 dverger som kommer nærmere og åpner den venstre bildør. De bærer meg bort i mot lyset. Jeg snur meg og ser at min bil er vekk. Jeg kommer inn i fartøyet gjennom en jerdør. Dvergene rekker meg til livet. De er kledt i en mørk - svart - drakt, som går i ett. De har store øyner og ser sykkelig ut".

På dette tidspunkt gav Dey henne en kulepenn og et ark papir, og Helene begynte langsomt å tegne hva hun ubevisst så, og fortsatte: "Rommet er høyt og rundt, alt er lavet av jern. Jeg er redd, og de legger meg på noe som ligner et bord, og låser mine hender og føtter med noe som ser ut som håndjern. De legger også et slags lommeterklær over min ponde. I rommet er der hvite, røde og gule lys... Plutselig tegner en av dvergene noen runde sirkler på min jakke med en slags kasse, som ligner et elektrisk lys. Så er jeg utenfor igjen. Fartøyet har 3 ben, som er ca. 3 meter lange, og i bunnen er der blinkende lys...."

"Vil de komme tilbake?" spør Ruchon. "Jeg vet ikke," svarte Helene. "Ikke umiddelbart, i hvert fall. Der er for mange mennesker omkring meg. Kanskje om 6 måneder".

Eksperimentet er slutt. Helene våkner og ber om et glass vann. Da hun hører båndopptaket, som ble sendt i et fransk TV-program den 24. august, kan hun vanskelig tro på det hun hører. Men det er lite trolig at piken kan ha sagt de samme ting to ganger, hvis det ikke er sant. Likevel er det visse forstyrrende omstendigheter, først og fremst tidstapet på 2 timer, - bilen kan ikke ha stått midt på veien så lenge uten å vekke oppmerksomhet hos

forbikjørende. Jakken blir nå undersøkt på atomforsøkscentret i Grenoble, for å se etter eventuelle spor. Man har planer om ennå et hypnoseforsøk i den nærmeste fremtid, denne gang i nærvær av eminente spesialister og vitenskapsmenn.

På nåværende tidspunkt prøver Helene å gjenoppta sine daglige gjøremål som om intet var hendt.

Hele byen snakker om denne historien, og som alltid er det noen som er begynt å tvile på pikens fremstilling av episoden. Er det sant, det hun forteller, eller ikke? Det er i hvert fall én ting som er sikkert: Der skjedde noe usedvanlig den kvelden, men hva??!

The MUFON UFO JOURNAL, oktober 1976/ UFO-Aspekt 3/77./FWK

Vest-Tyskland

"Best å ikke si noe".

WIESBADEN, VEST-TYSKLAND:

UFO-brev fra politimenn.

DUIST (Deutsche UFO-Studiengesellschaft) har fått følgende uvanlige rapport fra 2 politimenn som ønsker å være anonyme. Ettersom UFO-landinger ikke synes å være særskilt vanlige i Vest-Tyskland, må observasjonen tillegges stor betydning. Foruten tre fotografier og iakttagelser gjennom kikkert, kommer brannflekken på landingsstedet som et sterkt indisium, og som gjør observasjonen tilstrekkelig dokumentert.

N.... 14. april 1976.

Ærede herr Veit.

Vær så vennlig og ikke kaste dette brevet i papirkurven. Det jeg her har å fortelle, er så utrolig at jeg lenge har tenkt over om det ikke hadde vært bedre å ikke si noe til noen, men ved en tilfeldighet fikk jeg tak i et nummer av Deres tidsskrift, UFO-Nachrichten. Jeg anser at De er den rette personen å vende seg til. Jeg må være svært forsiktig, og ber derfor om full diskresjon. Kanskje kan det ordnes med en personlig samtale. På grunn av mitt yrke er det svært risikabelt å utlevere min observasjon til offentligheten. Tilfellet Greenhaw i USA, er for meg en tydelig advarsel.

Det begynte den 8. august 1974, nærmere kl. 18.00. Jeg hadde min patroljetjeneste sammen med en kollega. Vi satt i bile og pratet om litt av hvert. Så med ett fikk jeg se et lys i nord straks over horisonten. Det fløy østover med en eiendommelig flagrende bevegelse. Jeg gjorde min kollega oppmerksom på det. Han trodde imidlertid at det var solen som reflekterte lys fra et fly. På tross av dette, stoppet jeg bilen.

Objektet vokste i størrelse og bevegelsene ble mere jevne. Det skarpe lyset sluknet, og et diskosformet objekt ble synlig. Straks før dette, hadde jeg fotografert objektet (lyset) med det kameraet som alltid ligger i bilen. Min kollega lo av meg, men plutselig ropte han: "Men nå er jo diskos'en synlig! Men Herre Gud, se, det er jo et UFO. Slike man leser om i avisene. Jeg trodde det kun fantes slike i Amerika".

Jeg fotograferte hele tiden, men i min opprørte tilstand var det kun 3 bilder som ble tydelige. Objektet stoppet over en eng, og senket seg så sakte ned. Utvendig var det sølvskinnende, og den øvre delen lignet en kuppel. Hele objektet var omgitt av et grønnaktig lys som roterte, luften var fylt av en høy snurrende lyd. Vi befant oss ved en avsidesliggende eng ved L... Ingen mennesker var å se.

"Men den lander jo", ropte min kollega. Ja, objektet gikk faktisk ned på engen. Det befant seg nå omtrent 200 meter fra veien. Ringen sluttet å rotere, men det grønnaktige lyset var der fremdeles.

Min kollega og jeg vågde ikke å stige ut av bilen, vi visste jo ikke hva som kunne hende. Vår politibil var parkert slik at vi ikke kunne ses. Til vår overaskelse blir en luke åpnet under fartøyet, og et menneskelignende vesen ble synlig. Gjennom våre kikkerter kunne vi se at det lignet en mannsperson. Han kom frem under fartøyet, og syntes å inspisere utsiden. Senere forsvant han inn i luken igjen, og kort tid etter løftet fartøyet seg fra bakken og forsvant med stor hastighet.

Etter omlag en halv time, gikk vi frem til stedet hvor fartøyet var landet, og vi så en avbrent flekk ca. 3-3,4 meter i diameter. Jeg spurte min kollega hva vi skulle gjøre, og snakket frem og tilbake om det, og tilslutt ble vi enige om å ikke å si noe.

Av denne årsak, ber jeg Dem om å utelate alt som kan sette meg og min kollega i forbindelse med denne episode. Fotografiene overlater jeg herved til Dem.

Høyaktelsesfullt og med full tillit til Deres arbeide
NN, og NN.

UFO-Nachrichtens kommentarer:

Vi må berømme disse to menn for deres innstilling, og ser brevet som en oppmuntring til deres kolleger, som sikkert har hatt, eller vil få slike opplevelser.

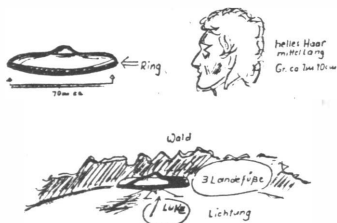
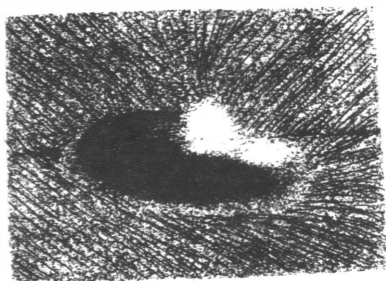
Slike fakta skulle jo helst ikke gå i glemmeboken, men komme til ufologenes kjennskap, slik at det kan bli etterforsket og bli offentlig belyst. Det er helt uholdbart at tjenestemenn skal være redd for å bli klandret av uvitende overordnede, og derfor fortie viktige hendelser. At slike opplevelser blir offentliggjort, er svært verdifullt.

I så henseende er den franske regjeringen og sentralen for den nasjonale garde (politiet) i Paris, et forbilde. Redaksjonen henviser til hendelser såvel i Frankrike som i USA, der politimenn har skrevet under på sine UFO-opplevelser.

K.L.Veit (redaktør) UFO-Nachrichten mai/juni 1976.

GICOFF-Information/Åke Nilsson/Egon Nielsen.

Foto og vitnetegning til den vest-tyske rapport.

A

PORTUGAL

Hva hendte i Lisboa?

"Nå lander de uten tillatelse", mumlet en tekniker forarget for seg selv, i kontrolltårnet på flyplassen i Lisboa. Han undersøkte luftrommet i kikkert etter å ha hørt noen underlige meldinger fra et portugisisk og et amerikansk fly. Da fikk han se 5 lysende punkter som nærmet seg, og han antok at det var jagerfly, men samtidig forklarte hans kollega at de klare lysene ikke gav noe som helst radar-ekko!

En dag i september 1976.

Den kjente Lisboa-avisen: Diario de Noticias, fortalte de 23. september at observasjonen var gjort uken før, da et trafikkfly fra det portugisiske flyselskap TAP, var nære på å kolliderere med et uidentifisert objekt.

Et Boeing 707, var på vei til Johannesburg, hadde nettopp lettet og var under oppstigning da lysene hurtig nærmet seg. Flyet førtes da av annenpiloten, og han ble tvunget til å foreta en kraftig unnvikelsesmanøvre for å unngå en kollisjon, lysene forsvant samtidig til høyre og oppløstes.

Da hadde besetningen på et annet fly, amerikansk sådan, under innflyvningen til Lisboa, observert samme lys, ett stort og fire mindre, og forlangt instruksjon fra kontrolltårnet. Ifølge de amerikanske pilotene forsvant lysene mot kontinentet, dvs. mot nordøst.

Hendelsen i september, minner meget om observasjonen som ble gjort på samme sted (Lisboas luftrom) den 26. januar 1974, da besetningen på fire trafikkfly samtidig så, hva de oppfattet som et titalls UFO'er. Som vi fortalte i GTCOFF-Information nr. 3/74, var det med all sannsynlighet en satelittundergang i atmosfæren de så.

Til observasjonen i september, har vi for øyeblikket ingen forklaring, men etterforskningen pågår for fullt, og vi kommer tilbake om det dukker opp ting av interesse.

GICOFF-Information 5/76.

Overs. Egon Nielsen.

B E K R E F T E T !

UFO'er forfølger Rakettoppskytninger.

To APOLLO-besetninger ble forfulgt av UFO'er under måneferdene. Professor James Harder, ved Berkeley universitetet, omtalte at Apollo 11 var forfulgt halve veien til månen, og at et UFO forfulgte Apollo 12, tre ganger rundt månen. Harder uttalte at National Aeronautics and Space Administration, hemmeligholdt UFO-hendelsene av redsel for at det skulle bryte ut panikk.

James Harder oppdaget Apollo 11-hendelsen da han avspilte båndet med samtalen mellom romskipet og Houston Space Control; Harder sa at Apollo 12-hendelsen, som han fremdeles undersøker, ble oppdaget av et medlem av romteamet som han nekter å navngi. De offisielle forklaringene var, at objektet var deler av raketttrinnet. Ifølge NASA's instrumenter kan dette ikke være tilfelle ettersom objektene holdt en så høy hastighet.

GICOFF-Information 5/76./UPI, New York.

Overs.E.Nielsen.

<

VEST-TYSKLAND igjen.

Vesttysk politi observerte UFO.

Natten til 12. juni 1976, var overkonstablene Heinz-Werner Nöslers og Ulrich Roschlaub, ute på patruljetjeneste på veien fra Ennepetal til Schwefflinghausen. Klokken var 01.45, og slik det fremgår det av deres rapport til ministeriet for indre anliggender i Düsseldorf, observerte de et "hemmelighetsfullt flyvende objekt".

I en høyde av 50 meter, og på en avstand av ca. 200 meter, fløy et skarpt lys, det hadde form som en ildkule. Diameteren anslås til å ha vært ca. 20 meter.

I 20 minutter stod det stille over skogen og var omgitt av et skarpt lys. Fra undersiden kom det ut blåhvite lysstråler, som gjennomskåret området. Plutselig fløy det vekk med en utrolig høy hastighet.

Politimennene hadde pr. radio anmodet om forsterkning. Da den ankom, var objektet fløyet bort. En sykepleier fra "Joahanniterhjelpen" kom imidlertid i rett tid som et tredje vitne, og kunne bekrefte at det hadde vært et UFO. På en henvendelse til flyvåpenet var svaret: "Vi har ikke fått noen rapport om noe ukjent fly i området på det angitte tidspunkt".

UFO-Nachrichten juli-aug.1976/GICOFF-Information 5/76/Åke Nilson.
overs: Egon Nielsen.

ITALIA

HVA HENDTE PÅ VERUGOLI-FJELLET ?

Først i det siste har offentligheten fått vite om et møte med et merkelig vesen på Verugoli-fjellet ved La Spezia i Italia den 13. januar 1976.

Hendelsen fant sted under så hemmelighetsfulle og forbausende omstendigheter, at de italienske myndigheter satte alt inn på å holde det hemmelig. Blandt italienske UFO-forskere har Verugoli-fjellet i lang tid inntatt en særstilling. I de siste 5 år er det nemlig blitt registrert i alt 1442 formodentlige UFO-observasjoner der. Mange av disse har dog senere kunne forklares som naturlige kjente fenomener, men noen var så oppsiktsvekkende, at den italienske presse i dagervis var opptatt av dem. I enkelte tilfeller var observasjonene forbundet med betydelige forstyrrelser på elektrisitetsforsyningen i hele provinsen.

Om kvelden den 13. januar, hadde vaktmannen Ermanno Asso gått av vakt i Fjernsynstårnet på Verugoli-fjellet omkring klokken 19.30. Til hans ergrelse, ville ikke bilen starte. Han telefonerte til sin far og ba denne om å hente ham. Kort tid etter kom faren kjørende med sin datter og hennes mann. Neppe hadde bilen startet for å kjøre tilbake til byen, før de fire i den, merket en rar kribling i kroppen. Faren stanset, og de steg ut. Her følger Ermanno Asso's beretning:

"Vi ble plutselig grepet av en merkelig følelse. Hele rommet omkring oss befant seg i en tilstand av absolutt anormalitet. Luften syntes fullstendig ubevegelig og trykkende. Særlig uhyggelig virket den fullkomne stilhet rundt oss, et usedvanlig fenomen på dette tidspunkt. Man kunne ikke høre de karakteristiske lyder fra smådyr og fugler, som lever i dette området, og trafikkstøyen fra den nærliggende by, som ellers alltid høres her. Det oppstod en nesten foruroligende stemning. På grunn av min merkelige opphissete sinnstilstand besluttet jeg meg for å ta et foto. Jeg hentet mitt kamera i bilen og satte noen blitzlys på.

I samme øyeblikk hendte det. Like plutselig så vi det alle fire. Busken foran oss vaiet i hurtige bevegelser. Tross mørket kunne vi i et øyeblikk se en lett foroverbøyet skikkelse som forsvant i stor fart. Et øyeblikk var jeg stiv av skrekk, men så trykket jeg, uten å se nøyer etter, på utløseren. Men det litt uhyggelige vesen var forsvunnet like hurtig som det var dukket opp".

Med blannete følelser ble alle fire på området en stund for å undersøke terrenget. Men det ble resultatløst, og de vendte tilslutt tilbake til bilen for å fortsette hjemturen. I dette øyeblikk dukket ennå én - eller kanskje var det den samme - skikkelse opp. Og nå skjedde det helt utrolige.

Vitnene beretter overensstemmende:

"Mens vi ennå forskrekket betraktet den sist ankomne, så vi tydelig hvordan skikkelsen langsomt oppløste seg. Først ble føttene, og så hele kroppen usynlig; til slutt også hodet. Vi var rystet av opphisselse. Men så tok vi oss sammen og gikk bort til stedet hvor vesenet var forsvunnet på en så mystisk måte. Og så kunne vi høre det.

Det var nok stille, men umiskjennelig: en regelmessig inn og ut-ånding. Det var ikke naturlige åndedrag, men det hørtes ut som om det foregikk gjennom et munnstykke, kanskje også gjennom en slange eller noe lignende."

Slått av panikk løp nå alle fire tilbake til bilen og kjørte i full fart til byen. Den følgende søndag, da alle hadde fri, begav de seg ennå en gang til åstedet for begivenheten, men de fant intet usedvanlig. I mellomtiden var fotografiet blitt fremkalt, og det viste, skjønt ikke klart, men ikke til å ta feil av, en merkelig skikkelse. Et ikke jordisk vesen? Det er det store spørsmål, det hele dreier seg om.

Inntil nå, hadde de ikke fortalt andre om sitt merkelige eventyr. Men nå besluttet de seg til å underrette politimyndighetene. Disse satte seg, etter å ha utarbeidet en omfangsrik rapport, i forbindelse med sine overordnede tjenestemenn, som under trusler om sanksjoner påla alle fire den strengeste taushet. Denne har de involverte også strengt overholdt.

Men nå er saken blitt kjent på grunn av en politimanns indiskresjon. I hvert fall har den italienske avis: "La Nazione" offentliggjort en utførlig og detaljert beretning om hendelsen. Artikkelen ble helt eller delvis gjengitt i de fleste italienske aviser og var årsak til livlige diskusjoner. Ermanno Asso og hans familie befant seg plutselig i sentrum av offentlighetens søkelys og følte at myndighetene var gått bak deres rygg. I hvert fall så de ikke mere noen anledning til å overholde sin taushetsplikt som var pålagt dem. Derfor kan vi nå skrive denne beretningen.

Hva kan man utlede av dette? Trass de involvertes utførlige og inn-til minste detalj overensstemmende beretninger, er det vanskelig å trekke en endelig konklusjon. Der er mye som taler for at tingene har foregått slik som her beskrevet. Men spørsmålet om ikke-jordiske vesener besøker jorden, kan heller ikke etter denne hendelse besvares.

Esotera, april 1977/UFO-Aspekt 3/77./FWK.

UFO, tre ganger større enn fly!

En columbiansk kommersiell pilot hevder å ha sett et uidentifisert flyvende objekt, som var tre ganger større enn et rutefly, og som fløy med en hastighet av 44.000 km/t.

Piloten hevder, at han og hans besetning så den sterkt opplyste UFO i 600 meters høyde natten til den 21. januar i år. Bogotas kontrolltårn opplyser at de ikke har hatt noe UFO på radar-skjermen, men at det i observasjonssøyleblikket mottok signaler fra en ukjent kilde, som beveget seg med en utrolig høy hastighet.

Observasjonen av UFO'et varte i tre minutter, inntil piloten landet med sitt rutefly i Bogotas lufthavn.

Aarhus Stiftstidende 06.03.77.

FORTELL
DINE
VENNER
OM
RAPPORTNYTT

LES OGSÅ

NORSK UFO FORUM